

Type vraag: ***Vraag om uitleg***

Van: Imane Belguenani

Datum van indiening:

22/10/2026

Aan: **Elke Van den Brandt**

Bevoegdheden: collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid

Onderwerp: Betreffende een structurele erkenning en VGC-financiering van burenhulpnetwerken voor ouderen

Mevrouw het collegelid

Het VGC-bestuursakkoord 2026-2029 formuleert een duidelijke ambitie: de autonomie van ouderen zo lang mogelijk ondersteunen, hun sociale netwerken versterken en de verbinding tussen formele en informele hulp bevorderen. Het akkoord erkent de rol van burenhulpnetwerken en vrijwilligers als "sociaal geëngageerde experts van hun buurt", en stelt dat lokale dienstencentra, gemeenschapscentra en buurtzorgnetwerken een belangrijke rol spelen in het sociale netwerk van ouderen.

Deze ambitie is logisch. Vandaag is 13 procent van de Brusselaars ouder dan 65 jaar, goed voor ongeveer 165.000 mensen. Tegen 2030 loopt dat op tot meer dan 200.000. De overgrote meerderheid verblijft thuis: 95 procent van de ouderen woont niet in een woonzorgcentrum, en van de 80-plussers woont de helft alleen. Het leefgebied van veel ouderen vernauwt gaandeweg tot de 500 meter rond hun woning, wat het risico op sociaal isolement sterk vergroot. Meer dan 20 procent van de ouderen die deelnemen aan burenhulpnetwerken in Brussel, krijgt nooit bezoek van naasten¹.

Burenhulpnetwerken beantwoorden precies aan de ambities die het VGC-akkoord formuleert. Organisaties zoals Accolage, Bras dessus Bras dessous, CitiSen van het Biloba Huis, Entour'âge van het Chambéry wijkhuis en projecten van het Croix Rouge de Belgique (samengebracht onder het platform Samen Toujours) werken op wijkniveau aan de verbinding van geïsoleerde ouderen met hun buurt. Ze doen dit via vaste duo's tussen vrijwilligers en ouderen, via groepsontmoetingen en via doorverwijzing naar professionele zorgdiensten. Samen bereikten ze in 2025 1.530 ouderen in 19 Brusselse gemeenten, met 908 actieve vrijwilligers en 41.678 vrijwilligersuren².

Bij Accolage alleen al werden 367 actieve duo's ondersteund en 7.607 hulputwisselingen geregistreerd. 85 procent van de deelnemers geeft aan dat deelname hen aantoonbaar goed doet. De netwerken bereiken bovendien een sterk diverse groep: meer dan 15 talen worden gesproken, en een groot aandeel deelnemers heeft een moedertaal die noch het Nederlands noch het Frans is. Precies ook de cultuursensitieve benadering die het VGC-akkoord nastreeft (zie daarvoor pagina 37 van het VGC-akkoord).

Wat de financiering betreft, is er een opvallende lacune. De meeste financieringsstromen voor burenhulpnetwerken zijn vandaag de dag projectgebonden en precair. De VGC financiert de burenhulpnetwerken niet, terwijl de Lokale Dienstencentra die wél door de VGC worden gefinancierd, grotendeels dezelfde doelgroep bedienen. Het VGC-akkoord erkent dit zelf:

LDC's, gemeenschapscentra en buurtzorgnetwerken worden in één adem genoemd als complementaire spelers. Op het terrein bestaat die complementariteit al meer dan tien jaar. De eerste antenne van Accolage werd in 2013 opgestart in LDC De Binding in Neder-Over-Heembeek. In Etterbeek, is het Entour'âge-netwerk geïntegreerd in het LDC Chambéry. In Vorst stelt het LDC Miro zijn ruimte ter beschikking voor groepsactiviteiten van Bras dessus bras dessous. Dankzij deze samenwerking kunnen geïsoleerde personen in de wijk beter worden opgespoord en kunnen de twee organisaties elkaar beter doorverwijzen, afhankelijk van de behoeften van de begeleide personen. Voor de mensen in het veld is het duidelijk dat de activiteiten van de LDC's en het netwerk voor onderlinge hulp elkaar aanvullen.

Maar een beleidsmatig en financieel kader voor die samenwerking

ontbreekt tot op heden. Daarom stel ik graag de volgende vragen:

1. Het VGC-bestuursakkoord erkent de rol van buurtzorgnetwerken. Hoe evalueert u de concrete bijdrage van burenhulpnetwerken zoals Accolage of Entour'âge aan deze beleidsdoelstellingen? Zijn deze organisaties betrokken bij de uitwerking van het VGC-beleid rond zorgzame buurten?
2. Beschikt de VGC over financierings- of subsidiemechanismen waarbinnen burenhulpnetwerken structureel kunnen worden ondersteund?
3. Het VGC-akkoord stelt dat LDC's, gemeenschapscentra en buurtzorgnetwerken samen een rol spelen in het sociale netwerk van ouderen. Welke concrete stappen overweegt u om de samenwerking tussen LDC's en burenhulpnetwerken structureel te verankeren?
4. Samen Toujours en haar leden pleiten voor een erkenningskader dat hen structureel in het Brusselse landschap moet verankeren. Welke initiatieven voorziet u binnen de huidige beleidsperiode om dit erkenningsvraagstuk aan te pakken?

Ik dank u,

Imane Belguenani

¹ Zie daarvoor pagina 9 van het [jaarverslag 2025](#) van lokaal burenhulpnetwerk Accolage.

² Zie daarvoor pagina 4 van het [activiteitenverslag 2025](#) van SamenToujours.

